

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Torino — Italia) — Antonino Accardo și alții/Comune di Torino

(Cauza C-227/09) ⁽¹⁾

(Politica socială — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Organizarea timpului de lucru — Agenți de poliție locală — Directiva 93/104/CE — Directiva 93/104/CE astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/34/CE — Directiva 2003/88/CE — Articolele 5, 17 și 18 — Timp de lucru maxim săptămânal — Convenții colective sau acorduri încheiate între partenerii sociali la nivel național sau regional — Derogări privind repausul săptămânal amânat și repausul compensatoriu — Efect direct — Interpretare conformă)

(2010/C 346/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Torino

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzio, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Pârâtă: Comune di Torino

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale ordinario di Torino — Interpretarea articolelor 5, 17 și 18 din Directiva 93/104/CE a Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 307, p. 18) — Derogări privind repausului săptămânal diferențiat și repausul compensatoriu — Aplicabilitatea în cazul agenților de poliție urbană

Dispozitivul

1. *Articolul 17 alineatul (3) din Directiva 93/104/CE a Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, atât în versiunea originală, cât și în versiunea modificată prin Directiva 2000/34/CE a Parlamentului European*

și a Consiliului din 22 iunie 2000, are un domeniu de aplicare autonom în raport cu alineatul (2) al aceluiași articol, astfel încât faptul că o profesie nu este enumerată la respectivul alineat (2) nu ar împiedica posibilitatea ca aceasta să fie încadrată în derogarea prevăzută la articolul 17 alineatul (3) din Directiva 93/104 în cele două versiuni menționate.

2. În împrejurări precum cele din acțiunea principală, derogările facultative prevăzute la articolul 17 din Directivele 93/104 și 93/104 astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/34, precum și, dacă este cazul, de articolele 17 și/sau 18 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru nu pot fi invocate împotriva unor particulari precum reclamantii din acțiunea principală. În plus, aceste dispoziții nu pot fi interpretate în sensul că permit sau că interzic aplicarea unor convenții colective precum cele în cauză în acțiunea principală, întrucât aplicarea acestora din urmă depinde de dreptul intern.

⁽¹⁾ JO C 205 29.8.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — Albron Catering BV/FNV Bondgenoten, John Roest

(Cauza C-242/09) ⁽¹⁾

(Politică socială — Transfer de întreprinderi — Directiva 2001/23/CE — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Grup de societăți în care salariații sunt angajați de o societate „angajatoare” și își desfășoară în mod permanent activitatea la o societate de „exploatare” — Transfer al unei societăți de exploatare)

(2010/C 346/25)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Amsterdam

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Albron Catering BV

Pârâți: FNV Bondgenoten, John Roest

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Gerechtshof te Amsterdam — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol.6, p. 20) — Societate care reunește întregul personal al unui concern și îl pune la dispoziția societăților de exploatare din cadrul concernului în funcție de necesități — Transfer al activității unei societăți de exploatare în afara grupului — Calificare

Dispoziitivul

În cazul unui transfer, în sensul Directivei 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități, al unei întreprinderi care aparține unui grup către o întreprindere exterioară acestui grup, poate fi de asemenea considerat „cedent”, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată, întreprinderea din grup în cadrul căreia lucrătorii își desfășurau activitatea în mod permanent, fără a fi însă legați de aceasta printr-un contract de muncă, chiar dacă există în cadrul grupului o întreprindere de care lucrătorii respectivi erau legați printr-un asemenea contract de muncă.

(¹) JO C 220, 12.9.2009, p. 21.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Halle — Germania) — Günter Fuß/Stadt Halle

(Cauza C-243/09) (¹)

[*Politică socială — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Pompieri angajați în sectorul public — Serviciu de intervenție — Articolul 6 litera (b) și articolul 22 alineatul (1) primul paragraf litera (b) — Timpul de lucru maxim săptămânal — Refuzul de a efectua o muncă ce depășește acest timp de lucru — Transfer forțat în cadrul unui alt serviciu — Efect direct — Consecințe pentru instanțele naționale*]

(2010/C 346/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Halle

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Günter Fuß

Pârâtă: Stadt Halle

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Halle — Interpretarea articolului 22 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, 18.9.2003, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3) — Reglementare națională care, încălcând directiva, prevede un timp de lucru mai mare de 48 de ore într-o perioadă de șapte zile pentru funcționarii care lucrează în serviciul de intervenție al pompierilor profesioniști — Repartizarea la un birou într-un post cu același grad în administrație a unui funcționar care a refuzat acest timp de lucru — Noțiunea „prejudiciu”

Dispoziitivul

Articolul 6 litera (b) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în acțiunea principală, care permite unui angajator din sectorul public să transfere forțat într-un alt serviciu un lucrător angajat în calitate de pompier în cadrul unui serviciu de intervenție, pentru motivul că acesta a solicitat ca media timpului de lucru maxim săptămânal prevăzută de dispoziția menționată să fie respectată în cadrul acestui din urmă serviciu. Împrejurarea că un astfel de lucrător nu suferă din cauza acestui transfer niciun prejudiciu specific, în afara celui care rezultă din încălcarea respectivului articol 6 litera (b), este, în această privință, lipsită de relevanță.

(¹) JO C 233, 26.9.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui I.B.

(Cauza C-306/09) (¹)

[*Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2002/584/JAI — Mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre — Articolul 4 — Motive de neexecutare facultativă — Articolul 4 punctul 6 — Mandat de arestare emis în scopul executării unei pedepse — Articolul 5 — Garanții care trebuie oferite de statul membru emitent — Articolul 5 punctul 1 — Condamnare în lipsă — Articolul 5 punctul 3 — Mandat de arestare emis în scopul urmăririi penale — Predare condiționată de returnarea persoanei căutate în statul membru de executare — Aplicare coroborată a punctelor 1 și 3 ale articolului 5 — Compatibilitate*]

(2010/C 346/27)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Parte din acțiunea principală

I.B.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour constitutionnelle (Belgia) — Interpretarea articolului 4 punctul (6) și a articolului 5 punctul (3) din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3), precum și a articolului 6 alineatul (82) din Tratatul UE — Motive de neexecutare facultativă a mandatului european de arestare și garanții care trebuie prezentate de statul membru emitent al acestui mandat — Posibilitatea avută de statul membru de executare de a condiționa predarea unei persoane rezidente pe teritoriul său de trimiterea